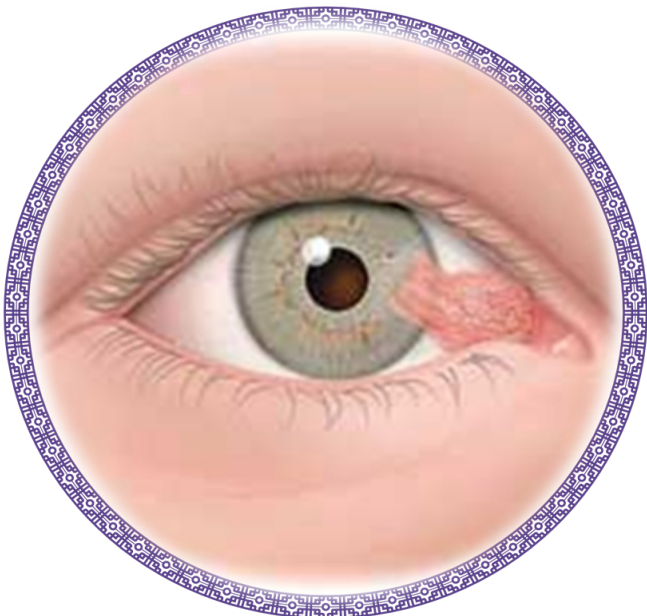

Bohlool Hospital

ناخنک چشم

بخش جراحی

واحد آموزش سلامت—تاریخ بازنگری: ۱۴۰۰

نکات مهم:

جهت جلوگیری از آثار سوء اشعه های مضر خورشید، حتما از عینک آفتابی استفاده کنید.

تا حد ممکن از کار طولانی مدت در محیط های گرم و خشک و دارای گرد و غبار پرهیز نمایید.

از مصرف قطره های چشمی مختلف بدون تجویز چشم پزشک جدا خودداری نمایید.

قطره های ضدالتهاب چشمی معمولا دارای عارضه هستند و حتما باید توسط پزشک تجویز شوند.

سایت بیمارستان از طریق لینک WWW.BOHLLOOL.GMU.AC.IR و ورود به پورتال بیمارستان علامه بهلول گنابادی قابل دسترسی می باشد.

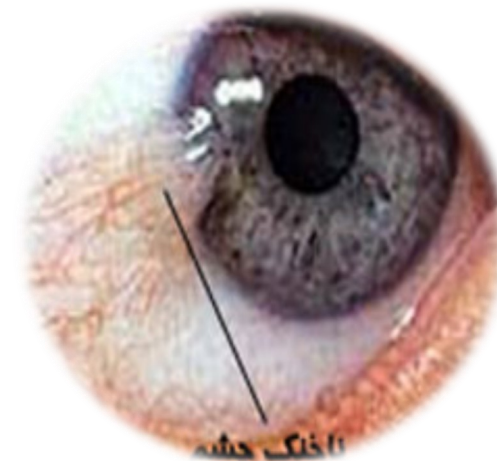
هدف از جراحی، برداشتن بافت عمقی ناخنک، سر ناخنک که روی قرنیه هست و در نهایت ترمیم ملتحمه با پرکردن فضای باقیمانده با استفاده از بافت پیوندی است.

زمانی که عمل به طور صحیح انجام شود، عود ناخنک چشم نادر است.

در ناخنک های پیشرفته تر، به خصوص در انواع پیشرونده که پیشرفت ضایعه منجر به رسیدن و تهاجم به ناحیه بینایی می شود، جراحی لازم است.

جراحی به دو منظور انجام می شود:

برداشت ضایعه و جلوگیری از ظهور مجدد

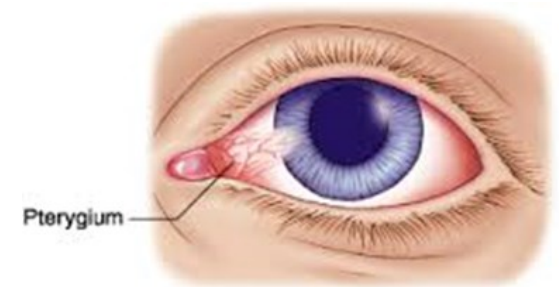

ناخنک:

زائده یا غشایی مثلثی شکل است که منشأ آن بافت تنون زیر ملتحمه است و در اثر اشعه فرابنفش رشد می کند. ناخنک چشم معمولاً از سفیدی چشم (ملتحمه) روی سیاهی چشم (قرنیه) کشیده می شود.

ناخنک چشم به طور معمول به شکل ضایعه ای گوشتی عروقی در قسمت داخلی ملتحمه چشم ایجاد می شود اما گاه ممکن است در نیمه خارجی چشم ایجاد شده باشد.

پس از بیماری آب مروارید، ناخنک چشم از شایع ترین بیماری های چشمی است. ناخنک با نفوذ تدریجی بر سطح خارجی قرنیه، کم بینایی بدلیل تغییر انحنای قرنیه را سبب می شود. آستیگماتیسم به دلیل همین کشش موضعی قرنیه ممکن است رخ دهد و از عوارض ناخنک های چشمی بزرگ و طول کشیده است.

ناخنک چشم در آب و هوای آفتابی و در گروه سنی ۲۰ تا ۴۰ سال شایع تر است. با توجه به اینکه اشعه فرابنفش، کار کردن در محیط پر حرارت و پر گرد و غبار یا در معرض باد، از جمله عوامل ایجاد ناخنک یا تحریک پذیری و قرمزی ناخنک شناخته شده اند.

در مناطقی که نور آفتاب شدید است، استفاده از عینک محافظ، عینک آفتابی و یا کلاه لبه دار توصیه می شود.

در بعضی از مطالعات نیز شیوع ناخنک چشم در مردان بیشتر از زنان گزارش شده که ممکن است به دلیل تماس بیشتر مردان با اشعه ماوراء بنفش نور خورشید و کار بیشتر در محیط های آزاد باشد

تشخیص بیماری ناخنک چشم:

در مراحل اولیه که ضایعه کوچک است و روی قرنیه چشم را نگرفته است، علائم بیماری نیز خفیف می باشد، ولی به تدریج باعث خارش، سوزش و قرمزی چشم می شود.

در موارد پیشرفته تر، بیماری ناخنک چشم سبب تاری دید در بیمار می شود.

اگر علائم و نشانه های ناخنک چشم را در خود مشاهده کردید، بهتر است سریعاً به یک چشم پزشک مراجعه کنید.

چشم پزشک می تواند به وسیله ی میکروسکوپی که آن را اسلیت لمپ می نامند، بخش جلویی چشم شما را به دقت مورد معاینه قرار دهد.

اگر پزشک بعد از انجام این معاینه به بررسی های بیشتری نیاز داشته باشد ممکن است آزمایش های زیر را نیز بر روی شما انجام دهد:

• تست دقت دید

• بررسی تصویری ناخنک برای پیگیری روند رشد آن

• بررسی قوس موجود بر روی قرنیه و شکل آن

جراحی ناخنک چشم:

خود درمانی و استفاده از برخی داروها و قطره های

چشمی موجب تشدید ناخنک شده و درمان این عارضه

چشمی را با مشکل مواجه می کند. جراحی، درمان

انتخابی برای ناخنک اولیه و عودکننده است و تکنیک

های متعددی از برداشتن ساده تا تکنیک های پیچیده

با پیوند غشای مخاطی و پیوند ملتحمه وجود دارد. عمل

جراحی در ناخنک های کوچک که فقط مرز قرنیه را

درگیر کرده و باعث کاهش بینایی یا تحریک نشده

است، با هدف زیبایی انجام می شود. این عمل اغلب به

درخواست بیمار صورت می گیرد.